

Lange: Jeg skal anbefale det Ændringsforslag, som er stillet af Partiet Venstres og mit Partis Udvalgsmedlemmer, og som jo falder sammen med det Ændringsforslag, der blev stillet i det andet høje Ting. Naar vi har stillet dette Ændringsforslag, er det for derigennem at fastslaa det, der er vort Standpunkt i denne Sag: at vi ønsker den Afgørelse, her skal træffes, truffet ved Voldgift. Under Forhandlingerne i Udvalget har vi været villige til at drøfte Muligheden af en Ændring af dette Forslag, hvis man fra Regeringspartierne Side havde kunnet faa en Antydning af, i hvilken Retning man ønskede Forslaget ændret. Under Udvalgsforhandlingerne, som jeg naturligvis ikke paa nogen Maade skal komme ind paa at referere, fik vi imidlertid efter min Mening ikke nogen egentlig Klarhed over, om man overhovedet kunde gaa ind paa at løse Spørgsmaalet efter Principet Voldgiftsafgørelse, og vi fik — i hvert Fald fik jeg — den Opfattelse, at hvis en saadan Mulighed var til Stede, vilde det være paa Betingelse af, at man opfyldte saadanne Krav med Hensyn til Voldgiftsdomstolens Sammensætning, at en virkelig fri Voldgiftsafgørelse ikke kunde blive Resultatet. Der har derfor efter min Opfattelse ikke været nogen Mulighed for at opnaa et Resultat, hvad jeg ligesom det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) i høj Grad beklager. Vi beklager, at denne Sag skal løses paa den ensidige Maade, den her bliver løst paa, men Ansvarer derfor er efter min Opfattelse ene Regeringens og Regeringspartierne.

Statsministeren (Stauning): Jeg deltagere af ganske Hjerte i de Beklagelser, der er fremsat af de to ærede Ordførere for Venstre (Hauch) og Det konservative Folkeparti (Lange), og kan tilføje, at det efter mit Skøn ikke kan siges at have sin Aarsag i, at Regeringspartierne ikke har været at faa i Tale. Det forekommer mig, at de to Partier, der fremsætter disse Beklagelser, i mindre Grad har været at komme paa Talefod med, eftersom de overhovedet intet som helst har forelagt ved det Samraad, man tilkaldte mig til.

Om det Ændringsforslag, der foreligger nu, har jeg udtalt mig ved første Behandling, og jeg kender det for saa vidt, om det end ikke blev forelagt mig, da jeg var tilkaldt til Udvalget. Endnu mindre har der været nævnt, hvilke Muligheder der var for at faa andre Synspunkter frem i Affattelsen af Lovforslaget. Villigheden til at drøfte Ændringer har altsaa været svag,

idet man overhovedet ikke har villet antyde, paa hvilke Punkter man ønskede at gøre Indrømmelser. Jeg forstaaer det meget godt, for Hensigten har jo været at diktere Regeringspartierne det Indhold, som foreligger her, en Gentagelse af det Ændringsforslag, der blev stillet i Folketinget i Eftermiddag. Og naar dette var Standpunktet, er det forstaaeligt, at man ikke har ønsket at antyde noget andet. Men jeg tror ikke, at nogen, som er i Stand til selv at tænke over Sagerne, kan faa Indtryk af, at det er andre end Venstre og Konservative, som har Ansvarer for, at der er blevet saa lidt ud af Forhandlingen.

Hauch: I Anledning af den højtærede Statsministers Antydning af, at der under Udvalgsbehandlingen, da den højtærede Statsminister var til Stede, ikke var fuld Klarhed over det Standpunkt, man ønskede at indtage fra Venstres og de Konservatives Side, maa jeg sige, at dette kan jeg ikke finde berettiget. Den højtærede Statsminister blev gjort bekendt med, at Venstre og Konservative her i Tinget ønskede at stille det Ændringsforslag, som de havde stillet i det høje Folketing, og man prøvede Muligheden af at finde et Grundlag for en Afgørelse gennem Voldgift. Men de Udtalelser, der i denne Forbindelse fremkom fra den højtærede Statsminister, gav ikke Udtryk for nogen Mulighed for at finde en Form, som kunde siges at danne Grundlag for en objektiv Afgørelse af denne vanskelige Sag.

Det fører jo ikke til noget, at vi her optager en lang Debat om, hvem der har Ansvarer, og hvem der ikke har det. Den Kendsgerning lader sig ikke bortforklare, at Regeringen og Regeringspartierne, til Trods for at de kunde have faaet samlet hele det høje Landsting om en Afgørelse, har foretrukket den Magtafgørelse, som finder Udtryk i det Lovforslag, Regeringspartierne har stillet og nu gennemfører i begge Rigsdagens Ting.

Jeg gaar ud fra, at der, saaledes som Forholdene har formet sig, ikke er nogen Grund til, at der finder Forhandling Sted ved Sagens tredie Behandling, og jeg skal derfor paa nærværende Tidspunkt anbefale det høje Tings Medlemmer — saadan som Sagen er kommet til at ligge — ved den endelige Afstemning at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Lange: Den højtærede Statsminister sagde, at der i Udvalget kun var stillet det samme Ændringsforslag, som blev stillet i